

Lehtosen kanala on komea rakennus, vaikka yläkerran ikkunat ja maali vielä puuttuvatkin.

LEHTOSEN SUURI LISÄYSKANALA aloittanut toimintansa Irjanteella

»Jaa, se oli kai vuonna -30, kun minä ostin ensimmäisen kanan. Tai en minä sitä oikeastaan ostanut, minä otin sen palkkana esiatyöstä. Sen hinta oli silloin 25 markkaa. Ja siitä se kanahomma sitten alkoi. Parin kolmen vuoden päästä minä jo hankin ensimmäisen hautomakoneen ja vähin erin siitä tuli pääammatiksi minä, että harvemmin oli asiaa tilapäisiin ansioitöihin...»

27 vuotta on Frans Lehtonen Eurajoella Irjanteelta tehnyt työtä ja elänyt kanojen parissa — tosiaankin elänyt, sillä aluksi oli asunto varsin pieni 4x7 metriä ja siinä oli samojen seinien sisällä hautomo, kanala ja asuutokin, tosin niin pieni, että tilaa ei juuri ollut muulle kuin makuulavatsalle. Työtä lehtiin kuitenkin ahkerasti ja omat vaatimukset tiivistettiin minimitin ja vähitellen se siitä alkoi kehittyä. Lehtonen tutki kananhoitoa käsittelevää ammattikirjallisuutta ja julkaisuja, leveyskanalaa, pidenä kanalaa ja jälleen levensi kymmenen kertaa ja siinä ohella levennettiin asuutilojakin niin, että Huhdalla nyt on 4 huonetta käsiteltävä asuintalo suuren kanalan lisäksi. Se on nyt kahden pojan hoivissa ja asiantuntevissa käsissä, sillä pojat ovat käyneet Siipikarjanhoitokoulun ja kolmas poika on parhaillaan harjoittelijana Saarioisissa.

Lehtonen itse on siirtynyt Irjanteelle rakentamansa uuden suurkanalan isännäksi jota muoneella viikolla pistäydymme jututtamassa ja joka alusmaanoituu tapaan kertoa »kanafarmarin» vaiheistaan.

Ei se leipä kanoistakaan helpolla lähde. Vastuksia ja vaikeuksia on ollut tähän päivään saakka uuden suurkanalankin

Frans Lehtonen esittelemässä automaattista syöttölaitetta kanalassaan.

pystyttämiseksi, mutta joka tapauksessa Huhdan tien varrella nyt seisoo komea punaisiksi väritetyistä sementtitiilistä rakennettu 15x50 metrin kanalarakennus, jossa tuotanto jo on täydessä käynnissä ja joka kesien kuluessa on tarkoitus saada lopulliseen kuntoon. Mittavan rakennuksen alakerrassa on 2.000 kanan nykyaikainen kanala, hau-

tomo, lajittelu- ja pakkaustilat, lämmityslaitteet, traktorisuoja, rehukeittiö, AIV-säiliöt ym. tiloja yhteisellä lattiapinta-alallaan 750 m². Sama neliömetrimäärä on käytettävissä parvella, joka vielä on keskeneräinen, mutta johon tulee lämpimät tilat tuhatta kananuorikkoa varten, rehusuojat, mahdollisesti rehusekottamo, muita varastotiloja sekä asunto kananhoitajalle.

Kevätkaudella kanalan munatuotanto menee kokonaisuudessaan haudontaan, joka parhaillaan on täydessä käynnissä. Kolme hautomakonetta nielee kerrallaan 9.000 munaa. Syyskaudella taas munatuotanto myydään markkinoille Vientikunta Munan välityksellä. Pääosa kanalan haudonnasta menee lähimaakunnan maanviljelijöiden kanaloihin ja toistaiseksi toiminta keskittyykin lähinnä lisäyskanalalle. Tarkoituksena on myöhemmässä vaiheessa kuitenkin ryhtyä myös itse kasvattamaan nuorikoita.

Kananhoidossa on ollut nousuja raskautensa ja se on varsin epävarmaa puuhaa aikanaan, totesi Lehtonen kertoen samalla, että kananhoitomenetelmät ovat vuosien varrella täydellisesti muuttuneet. Kun nyt muistelee parin vuosikymmenen takaisia menetelmiä, joita neuvojenkin taholta suositteliin, tuutuu melkein naurettava. Mutta kaikki kehittyä ja on toiveita, että myös kanankasvatus on vähitellen pääsemässä vakaituneelle ja vakavalle pohjalle.

Kukkupoikien kohtalonhetki. Rva Lehtonen suorittamassa sukupuolilajittelua koneella, joka aikanaan oli ensimmäinen Eurajoella.